

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาพสังคมปัจจุบันของไทยที่กำลังมีความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมา โดยเฉพาะทางด้านธุรกิจซึ่งกำลังเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ควบคู่ไปกับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นเป็นลำดับ ปัจจัยประการหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในด้านธุรกิจก็คือ "ข่าวสาร" ซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจกระทำการต่าง ๆ การได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็วจะช่วยให้ธุรกิจบรรลุถึงความสำเร็จได้มากกว่า เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ระบบการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานธุรกิจ ธุรกิจมูลค่ามหาศาลอาจได้รับความเสียหาย หรืออาจประสบความสำเร็จอย่างงดงาม เพียงเพราะมีความแตกต่างกันด้านความรวดเร็วในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และนำไปสู่การตัดสินใจทางธุรกิจที่ถูกต้องรวดเร็วทันเวลา ดังนั้นความต้องการทางด้านการศึกษาจึงเกิดขึ้น และเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจหยุดยั้ง จนกระทั่งมีการลงทุนในราคาสูงเพื่อหาอุปกรณ์ทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเข้ามาใช้ เพื่อความคล่องตัวมากขึ้นในด้านการสื่อสาร (ปทุมพร ศิริรั้งคมานนท์ 2532 : 103) ทั้งนี้เพราะเครื่องมือสื่อสารเป็นหัวใจของเศรษฐกิจ นำมาซึ่งความรวดเร็วและสร้างโอกาสในการแข่งขันเพื่อแย่งชิงลูกค้า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินธุรกิจ (นิคส์ ฉบับที่ 22, 2534 : 30)

ระบบการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเฉพาะในสังคมเมืองใหญ่ ๆ อย่างเช่น กรุงเทพมหานคร ที่ต้องประสบปัญหาการจราจรที่ติดขัด อันเป็นปัญหาที่ยังไม่อาจแก้ไขได้ในเวลาอันสั้น ทำให้ชีวิตส่วนหนึ่งต้องเสียเวลาอยู่บนท้องถนน

เป็นเวลานานโดยไม่จำเป็น แต่ก็ต้องจ่ายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมส่งผลเสียหายโดยตรงต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งต้องใช้ความรวดเร็วในการสื่อสารในบางครั้ง อาจจะมีการประชุมนัดหมายงานสำคัญที่ได้กำหนดเวลาแน่นอน แต่ก็ไม่อาจติดต่อกันทั่วถึง เพราะปัญหาการจราจรดังกล่าว ทำให้ธุรกิจนั้นเกิดการผิดพลาดอันส่งผลกระทบต่อการทำงาน

สิ่งที่เข้ามาช่วยเหลือหน่วยธุรกิจได้ดีในเรื่องนี้ ก็คือ อุปกรณ์การสื่อสารประเภท โทรศัพท์ จนอาจกล่าวได้ว่า โทรศัพท์เป็นอุปกรณ์พื้นฐานในการสื่อสารที่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้อย่างกว้างขวาง โทคาล เพ็ชรสุวรรณ กล่าวว่า ถ้าขาดโทรศัพท์ การรับ-ส่งข่าวสารข้อมูลจะล่าช้า แข่งขันกันไม่ทัน การมีโทรศัพท์จึงเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกกับธุรกิจ (นิคส์ ฉบับที่ 22, 2524 : 3) ดังนั้นความต้องการอุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรศัพท์จึงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่การตอบสนองความต้องการนั้นยังไม่เพียงพอ ในช่วง พ.ศ. 2525-2529 นับได้ว่าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ได้ประสบปัญหาอย่างหนัก ทั้งนี้เพราะขาดแคลนคู่สาย และขาดหมายเลขโทรศัพท์ที่จะให้บริการ มีผู้เข้าคิวรอโทรศัพท์ไม่น้อยกว่าสามแสนราย (ตามตาราง)

ตารางแสดงจำนวนผู้ยื่นคำขอจองโทรศัพท์ที่กำหนดคู่สายไม่ได้ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2531)

ปี	นครหลวง	ภูมิภาค	รวม
2525	NA	NA	NA
2526	NA	NA	NA
2527	334,328	157,850	429,178
2528	260,910	99,013	359,923
2529	257,710	47,428	305,138

เมื่อเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้น ทางรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการสื่อสารที่มีต่อการดำเนินงานทางธุรกิจ โดยในแผนพัฒนาการสื่อสารที่มีอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 7 (2535-2539) ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาการสื่อสารโดยรวม ในเชิงปริมาณและคุณภาพไว้ ดังนี้

1. ขยายบริการโทรคมนาคมให้เพียงพอกับจำนวนคำขอใช้บริการ (waiting list) ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7
2. เพิ่มจำนวนเลขหมายให้ไม่น้อยกว่า 10 เลขหมาย ที่ให้บริการได้ต่อประชากร 100 คน ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7
3. ยกระดับคุณภาพให้บริการด้านการสื่อสารทั้งภายในและต่างประเทศให้ได้มาตรฐาน
4. ให้มีบริการสื่อสารร่วมระบบดิจิทัล เพื่อสนองความต้องการของภาคธุรกิจ และสนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถให้แข่งขันกับต่างประเทศ

และจากเป้าหมายที่ได้กล่าวมานี้ แนวทางของการพัฒนาการสื่อสารจึงมีลักษณะดังนี้

1. ปรับปรุงกฎหมายด้านการสื่อสารให้ทันสมัย และเอื้ออำนวยต่อการขยายบริการโดย
  - 1.1 ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
  - 1.2 ให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนขยายบริการด้านการสื่อสารกับภาครัฐ ทั้งในบริการหลัก และบริการเสริมมากขึ้น
  - 1.3 สนับสนุนเอกชนเข้ามามีบทบาทในการลงทุน และดำเนินการให้บริการด้านสื่อสารประเภทบริการเสริม
2. จัดทำแผนแม่บทที่มีลักษณะเป็นแผนระยะยาวประมาณ 10 ปี เพื่อเป็นกรอบทิศทางพัฒนาการสื่อสาร ให้มีการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

3. สนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการขยายบริการหลัก ที่เป็นพื้นฐานให้เพียงพอ กับความต้องการ ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินงานให้เป็นเชิงธุรกิจมากขึ้น
4. ปรับปรุงระบบบริหาร และการดำเนินงานหน่วยงานของรัฐที่ให้บริการให้ เกิดความคล่องตัวและมีเอกภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินงาน จัดความซ้ำซ้อนในการลงทุนให้บริการ
5. ให้มีการจัดตั้งองค์กรกลางระดับสูงและมีกฎหมายรองรับ เพื่อกำหนด นโยบายและประสานงานด้านการสื่อสาร โดยอาศัยอำนาจทางฝ่ายบริหารจัดตั้งคณะกรรมการ การสื่อสารแห่งชาติขึ้น

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ด้านการสื่อสาร จะมีผลเกี่ยวเนื่องกับวิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1. การขยายบริการโทรทัศน์ให้เพียงพอกับคำขอใช้บริการรอการติดตั้ง จะ ต้องได้รับการตอบสนอง โดยที่ขณะนี้มีการร้องขอให้อยู่ประมาณ 1 ล้านเลขหมาย ขณะเดียวกันนี้ ความต้องการโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้นราวเดือนละ 40,000-50,000 เลขหมาย (480,000-600,000 เลขหมายต่อปี) แต่อย่างไรก็ตาม ชัดความต้องการในการติดตั้งโทรทัศน์ยังมีอยู่มาก และยังคงมีปัญหาเรื่องการขาดหมายเลขโทรทัศน์ต่อไป

2. ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ได้เพิ่มจำนวนโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 10 เลขหมาย ต่อประชากร 100 คน ภายในสิ้นแผนนี้ ซึ่งประมาณการว่าจะต้องมีโทรทัศน์ไม่ น้อยกว่า 6,000,000 เลขหมายเมื่อสิ้นปี 2539

จากข้อ 1 และข้อ 2 จะเห็นได้ว่าความต้องการโทรทัศน์ และการขาดแคลน เลขหมายยังมีอยู่ต่อไป นับเป็นช่วงโอกาสอันดีที่วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ประเภทต่าง ๆ จะเข้ามา สสนองความต้องการได้บ้าง รวมถึงมีการคิดอุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรทัศน์ใหม่ ๆ ขึ้นมา ทดแทน

3. การปรับปรุงกฎหมายด้านการสื่อสารให้ทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลงและให้เอกชนเข้าร่วมลงทุน ขยายบริการด้านการสื่อสารมากขึ้น ซึ่งจะเป็น

ประโยชน์ทั้งในแง่การขยายบริการได้กว้างขวางและรวดเร็วยิ่งขึ้น และไม่ต้องติดขัดเรื่องงบประมาณของรัฐหรือปัญหาการกักเงินจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นหลักประกันในการลงทุนของภาคเอกชนที่ลงทุนในด้านการสื่อสารที่ผูกขาดโดยรัฐ เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับสัมปทานอุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรศัพท์ต่าง ๆ

4. การแก้ไขพระราชบัญญัติขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทย จะช่วยขจัดปัญหาความซ้ำซ้อนในการลงทุนให้บริการของหน่วยงานทั้งสองและการจัดตั้งคณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติ จะช่วยกำหนดนโยบาย และประสานงานแผนงานของหน่วยงานทั้งสอง ได้ดียิ่งขึ้น

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ที่ได้มีการพัฒนาอย่างมากมายในเรื่องอุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรศัพท์ ทั้งนี้เพราะความต้องการอุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรศัพท์ยังมีอยู่มาก และมากขึ้นตลอดเวลา โดยเฉพาะในการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจ ซึ่งเราสามารถเรียงลำดับความสำคัญของอุปกรณ์โทรศัพท์ได้ ดังนี้ (อรนุช คล่องเชิงคร 2528 : 81)

1. หน้าที่ส่งข่าวสารด้านธุรกิจ
2. หน้าที่ใช้สนทนาทางด้านการสมาคม
3. หน้าที่ใช้เพื่อการนัดหมาย
4. หน้าที่ใช้เพื่อการเยี่ยมเยียน
5. หน้าที่ใช้เพื่อการสั่งซื้อบริการ สินค้า
6. หน้าที่ในการกระจายข่าวที่เป็นความลับ
7. หน้าที่ในการสอบถามความคิดเห็น หรือแสดงความคิดเห็น
8. หน้าที่ในการกระจายข่าวสารที่นำมาใช้ในการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว
9. หน้าที่ให้ความปลอดภัย ได้แก่ 191 123

จะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ของโทรศัพท์ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจนั้นมีมากมาย โดยเริ่มเป็นอันดับที่หนึ่ง คือ การส่งข่าวสารธุรกิจ นอกจากนี้ยังมีความสำคัญในเรื่องการติดต่อ

นัดหมาย การสั่งซื้อสินค้า และบริการ การสอบถามความคิดเห็น และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เพื่อการตัดสินใจอันรวดเร็ว ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาก็คือ หัวใจของการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นทุกฝ่ายจึงได้พยายามทุกวิถีทางที่จะเพิ่มปริมาณอุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรศัพท์ขึ้นเพียงเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการ และเมื่ออุปกรณ์โทรศัพท์แบบใช้สายประจำบ้าน และที่สำนักงานไม่เพียงพอ จึงต้องมีการประดิษฐ์อุปกรณ์โทรศัพท์แบบใหม่ขึ้น

เมื่อเป็นดังนี้ อุปกรณ์โทรศัพท์ที่เข้ามามีบทบาท คือ วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทั้งนี้เพราะวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่จะมีความสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะในการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจ โดยจะช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ช่วยให้ธุรกิจดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ไม่หยุดหรือสะดุด เพราะสามารถนำติดตัวไปได้ตลอดเวลา คล่องตัวมากในการสื่อสารทุกสถานที่ ขณะเดียวกันยังช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนคู่สายโทรศัพท์ และหมายเลขโทรศัพท์ได้ด้วย จึงทำให้วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้รับความนิยมอย่างมากในหน่วยธุรกิจ

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นที่สนใจอย่างมาก เพราะลักษณะของตัวอุปกรณ์นั่นเอง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เราจะทำการศึกษาถึงวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้ง 3 ประเภท คือ

1. วิทยุติดตามตัว (Pager)

เป็นบริการที่ใช้ในการสื่อสารประเภทวิทยุติดตามตัวที่พกติดตัวอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่ใช้วิทยุติดตามตัวนี้จะ เป็นฝ่ายรับสัญญาณเพียงฝ่ายเดียว เมื่อมีผู้ต้องการจะติดต่อกับผู้ใช้วิทยุติดตามตัวก็ต้องกดรหัสจากโทรศัพท์ เรียกว่าวิทยุติดตามตัวนี้ โดยจะเป็นการติดต่อผ่านศูนย์กลาง หมายเลขโทรศัพท์ของผู้เรียก หรือข้อความที่ส่งไปจะปรากฏบนจอของผู้ใช้วิทยุติดตามตัว ผู้รับก็จะหาโทรศัพท์ที่ติดต่อกลับไปเอง หรือรับทราบข้อความนั้น ๆ นั่นคือ ผู้ที่เป็นเจ้าของวิทยุติดตามตัวจะเป็นผู้รับสัญญาณเพียงฝ่ายเดียว โดยมี 3 ประเภท คือ ประเภทสัญญาณเสียง ประเภทตัวเลข และประเภทที่มีทั้งตัวเลขและตัวอักษร วิทยุติดตามตัวนี้อยู่ในความดูแลขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทย

2. โทรศัพท์แบบพกพา (Phone Point หรือ Cordless Telephone)

เป็นโทรศัพท์ไร้สายที่เรียกออกได้ทางเดียว เมื่อติดต่อแล้วสามารถพูดโต้ตอบกันได้ สามารถใช้งานได้ในรัศมีไม่เกิน 100-200 เมตรจากสถานีฐาน ซึ่งจะมีสัญญาณบริการติดตั้งไว้ตามแหล่งชุมชนต่าง ๆ เช่น สถานที่ราชการ ศูนย์การค้า ธนาคาร โรงแรม สถานศึกษา โรงพยาบาล เป็นต้น ตัวเครื่องมีขนาดเล็กกระทัดรัด สามารถพกพาได้โดยสะดวก และราคาก็ไม่แพงมากนัก หากนำมาใช้กับวิทยุติดตามตัว จะอำนวยความสะดวกในการติดต่อทั้งเรียกเข้า และเรียกออก (เรียกเข้าโดยวิทยุติดตามตัว และเรียกออกโดยโทรศัพท์แบบพกพา) โทรศัพท์แบบพกพานี้อยู่ภายใต้ความควบคุมขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

3. โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูลาร์ (Cellular Mobile Telephone)

เป็นโทรศัพท์ไร้สายที่ใช้คลื่นวิทยุในการส่งสัญญาณแทนสาย ทำให้สามารถพกพาติดตัว หรือใช้ในรถยนต์ได้อย่างสะดวกสบาย สามารถติดต่อได้ทั้งรับสายเข้า และโทรออก โดยแบ่งเป็นส่วนที่อยู่ภายใต้ความควบคุมขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ใช้ย่านความถี่ 900 เมกะเฮิรซ์ และ 470 เมกะเฮิรซ์ ส่วนความควบคุมของการสื่อสารแห่งประเทศไทยใช้ย่านความถี่ 800 เมกะเฮิรซ์

วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้ง 3 ประเภทนี้ เป็นเครื่องมือสื่อสารที่เอื้ออำนวยในการติดต่อสื่อสารที่เป็นไปได้ แม้ว่าผู้ติดต่อจะอยู่นอกสถานที่ก็ตาม สำหรับในด้านราคานั้น ผู้ใช้สามารถเลือกที่เหมาะสมได้ ทั้งนี้เพราะทั้ง 3 ประเภทมีราคาที่แตกต่างกันไป ตามความต้องการและตามกำลังการใช้

ดังที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า นวัตกรรมทางการสื่อสารประเภทโทรศัพท์ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างมากมาย แต่ละประเภทจะมีคุณสมบัติที่แตกต่างกันไป แต่จุดประสงค์นั้นเป็นอย่างเดียวกัน คือ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสารให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการดำเนินธุรกิจ ในการทำงานที่รอใช้แต่โทรศัพท์แบบใช้สายนั้น หรือการที่จะเดินทางไปมาหาสู่กันด้วยตนเอง เพื่อรับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานย่อมเป็นการเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวขึ้น

ซึ่งล้วนแต่เป็นสาเหตุให้การดำเนินธุรกิจต้องสูญเสียผลประโยชน์ไปทั้งสิ้น

เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทางหน่วยงานธุรกิจจึงจำเป็นต้องหาสิ่งมาทดแทน นั่นคือ วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ แต่นวัตกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องลงทุนซื้อหามาด้วยราคาที่ค่อนข้างสูง และมีให้เลือกหลายแบบ หลายประเภท แต่ละประเภทก็สามารถให้ประโยชน์ หรือมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เมื่อเป็นดังนี้ ในการที่หน่วยธุรกิจใดจะเลือกใช้ใช้นวัตกรรมชนิดใด ย่อมต้องมีเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง การเลือกใช้ใช้นวัตกรรมทางการสื่อสารประเภท วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่เหล่านี้ รวมถึงผลในการที่ได้ใช้แล้วว่าหน่วยธุรกิจประเภทใดมีความต้องการใช้อย่างไร และเมื่อมีการใช้นวัตกรรมทางการสื่อสารประเภทวิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่เหล่านี้แล้ว นวัตกรรมเหล่านี้สามารถทำให้ธุรกิจนั้นดำเนินงานได้คล่องตัว หรือประสบความสำเร็จมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร รวมถึงต้องการจะศึกษาว่า ในวงการธุรกิจนั้นมีนวัตกรรมเหล่านี้เพียงพอแล้วหรือไม่ หรือว่ามีมากเกินไปจนความจำเป็น ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของการใช้วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงประเภทของการใช้วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ในหน่วยงานธุรกิจต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษาถึงความจำเป็น และเหตุผลในการเลือกใช้วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ในการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาถึงปริมาณการใช้วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ในการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจ
4. เพื่อศึกษาถึงผล และปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ในการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหน่วยธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้ง 3 ประเภท คือ วิทยุติดตามตัว (pager) โทรศัพท์แบบพกพา (phone point) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูลาร์ โดยอาจใช้เพียงประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทร่วมกัน

นิยามศัพท์

วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายถึง อุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรศัพท์ที่ไม่ใช้ระบบติดต่อทางสาย แต่สามารถนำติดตัวไปในสถานที่ต่าง ๆ ได้ โดยใช้ระบบคลื่นวิทยุในการสื่อสารแทน โดยแบ่งเป็นวิทยุติดตามตัว โทรศัพท์แบบพกพา และโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูลาร์

วิทยุติดตามตัว หมายถึง เครื่องรับสัญญาณการติดต่อที่ผู้ถือจะสามารถรับสารที่ผู้ส่งสารทำการส่งสารผ่านศูนย์กลาง โดยเครื่องรับนี้ ผู้ถือสามารถพกพาไปที่ใดก็ได้อย่างสะดวกสบาย และการสื่อสารสามารถทำได้ทั่วประเทศ

โทรศัพท์แบบพกพา หมายถึง อุปกรณ์การสื่อสารทั้งโทรศัพท์ไร้สาย ที่สามารถเรียกออกได้เพียงอย่างเดียว เมื่อติดต่อแล้วสามารถพูดตอบโต้กันได้ สามารถใช้งานได้ในรัศมีไม่เกิน 100-200 เมตร จากสถานีฐาน สามารถติดต่อได้ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูลาร์ หมายถึง โทรศัพท์ไร้สายที่ใช้คลื่นวิทยุในการส่งสัญญาณแทนสาย ทำให้สามารถพกติดตัว หรือใช้ในรถยนต์ สามารถติดต่อได้ทั้งรับสายเข้าและโทรออก และใช้ได้ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ

หน่วยธุรกิจ หมายถึง หน่วยงานที่ประกอบการค้าทุกประเภท ทั้งการขายสินค้าและขายบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหวังผลกำไร มีการแข่งขันกันทั้งด้านการผลิต และการจำหน่าย โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ ธุรกิจบริการ ธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์ และธุรกิจการเงิน

ธุรกิจบริการ หมายถึง หน่วยงานที่ประกอบกิจการให้บริการ และอำนวยความสะดวก สะดวกแก่ลูกค้า เช่น โรงแรม สายการบิน สื่อสารมวลชน ประกันชีวิต เป็นต้น

ธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง หน่วยงานที่ประกอบกิจการด้านการผลิตสินค้าอุปโภค บริโภค เช่น โรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

ธุรกิจพาณิชย์ หมายถึง หน่วยงานที่ประกอบกิจการทางการค้า และการตลาด โดย จะเป็นการผลิตและการค้าด้วยตนเอง หรือรับช่วงการค้า

ธุรกิจการเงิน หมายถึง หน่วยงานที่ประกอบกิจการด้านการเงิน หรือที่เกี่ยวข้อง กับสถาบันการเงิน

ขนาดของธุรกิจ หมายถึง ระดับของกิจการดำเนินงาน ซึ่งจะพิจารณาจากทุน จดทะเบียนของธุรกิจต่าง ๆ นั้น ดังนี้

ธุรกิจขนาดเล็ก หมายถึง ธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 10 ล้านบาท

ธุรกิจขนาดกลาง หมายถึง ธุรกิจที่มีเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 10 ถึง 50 ล้านบาท

ธุรกิจขนาดใหญ่ หมายถึง ธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 50 ล้านบาท

เครือข่ายของธุรกิจ หมายถึง ลักษณะของกิจการธุรกิจที่เป็นธุรกิจเอกเทศ หรือมี เครือข่ายเป็นกิจการสาขาต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็น

- ธุรกิจที่ไม่มีสาขา และไม่มีบริษัทในเครือ
- ธุรกิจที่มีสาขา
- ธุรกิจที่มีบริษัทในเครือ
- ธุรกิจที่มีสาขา และมีบริษัทในเครือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการวางนโยบายในการให้บริการเกี่ยวกับ อุปกรณ์การสื่อสารประเภทโทรศัพท์ให้เพียงพอ และเหมาะสมกับการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจ รวมถึงการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้อุปกรณ์เหล่านี้

2. เพื่อเป็นประโยชน์กับบริษัทที่ผลิตอุปกรณ์การสื่อสารประเภทวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทั้ง 3 ประเภท ในเรื่องการวางแผนการตลาดที่เหมาะสม การแก้ไขข้อบกพร่องของอุปกรณ์ หรือเพิ่มสิ่งที่เป็นความต้องการของหน่วยธุรกิจ
3. เพื่อกระตุ้นให้มีการพัฒนาสื่อสารในระบบต่าง ๆ ให้มีความเจริญก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต
4. เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความคิด และการวิจัยในการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเผยแพร่แนวกรรมการสื่อสาร